

Received: 3 February 2025

Revised: 16 March 2025

Accepted: 16 March 2025

LANGUAGE ATTITUDE OF TAI-YOH IN ARANYAPRATHET, SAKAEO

Nemi UNAKORNSAWAD¹ and Supanee RUANGSONG^{1*}

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Thailand; supanee.ruang@vru.ac.th (S. R.) (Corresponding Author)

Handling Editor:

Professor Dr.Duangduen BHANTHUMNAVIN National Institute of Development Administration, Thailand
(This article belongs to the Theme 1: Humanities & Social Sciences for Sustainability)

Reviewers:

1) Associate Professor Dr.Akkarapon NUEMAIHOM	Buriram Rajabhat University, Thailand
2) Associate Professor Dr.Kowit PIMPUANG	Kasetsart University, Thailand
3) Assistant Professor Dr.Jananya NGAMNET	Phranakhon Rajabhat University, Thailand

Abstract

This study examines and compares language attitudes toward the Tai-Yoh language by considering age and place of residence as key factors among the Tai-Yoh people in Aranyaprathet District, Sa Kaeo Province. The research employed purposive sampling, selecting 12 participants from four sub-districts: Khlong Nam Sai, Mueang Phai, Tha Kham, and Phan Suek. Data was collected through questionnaires and interviews. The findings reveal that the elderly group exhibits the most positive attitudes toward the Tai-Yoh language, followed by middle-aged adults and young adults. Regarding regional differences, the Tha Kham sub-district showed the highest positive language attitude, followed by Khlong Nam Sai, Mueang Phai, and Phan Suek. These findings contribute to language planning and the preservation of the Tai-Yoh language. This study provides academic insights for developing language conservation strategies by focusing on sustainability through intergenerational language transmission and integration into community education. The collected data can be used to develop language promotion programs, curricula for language and cultural studies, and awareness campaigns on the value of the Tai-Yoh language in a multicultural society to ensure its systematic preservation. Additionally, this research enhances knowledge of language dynamics and ethnic identity, serving as a case study for future research on regional languages in Thailand and internationally.

Keywords: Tai-Yoh, Language Attitude, Sociolinguistics, Sustainability

Citation Information: Unakornsawad, N., & Ruangsong, S. (2025). Language Attitude of Tai-Yoh in Aranyaprathet, Sakaao. *Thai Interdisciplinary and Sustainability Review*, 14(1), Article 29. <https://doi.org/10.14456/tisr.2025.29>

ทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว

เนมิ อุณากรสวัสดิ์ และ สุพรรณิ เรืองสงค์^{1*}

1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์;
supannee.ruang@vru.ac.th (สุพรรณิ) (ผู้ประพันธ์บทความ)

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

ศาสตราจารย์ ดร.ดุจเดือน พันธมนาวิน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
(บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของหัวเรื่องที่ 1: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อความยั่งยืน)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

1) รองศาสตราจารย์ ดร.อักรพนธ์ เนื้อไม้หอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2) รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ พิมพวง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จัญญ์ญา งามเนตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทยโดยใช้ปัจจัยอายุและถิ่นที่อยู่ของชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างถูกคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 คน จากตำบลคลองน้ำใส ตำบลเมืองใหม่ ตำบลท่าข้าม และตำบลผ่านศึก ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวัยสูงอายุมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือวัยกลางคน และวัยหนุ่มสาว ขณะที่ตำบลท่าข้ามมีทัศนคติเชิงบวกสูงที่สุด รองลงมาคือตำบลคลองน้ำใส ตำบลเมืองใหม่ และตำบลผ่านศึก ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนภาษาและการทำนุบำรุงภาษาไทยได้ ข้อค้นพบนี้มีประโยชน์เชิงวิชาการต่อการพัฒนาหลักสูตรอนุรักษ์ภาษาไทย โดยเน้นความยั่งยืนผ่านการถ่ายทอดภาษาไปยังกลุ่มคนรุ่นใหม่และการบูรณาการภาษาเข้ากับการศึกษาในชุมชน ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้พัฒนาโครงการส่งเสริมการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ออกแบบหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรม และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับคุณค่าของภาษาไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการสืบทอดภาษาอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ งานวิจัยยังช่วยเสริมองค์ความรู้ด้านพลวัตทางภาษาและอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นกรณีศึกษาในงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาถิ่นอื่นๆ ทั้งในประเทศไทยและระดับสากล

คำสำคัญ: ไทยน้อย, ทัศนคติต่อภาษา, ภาษาศาสตร์สังคม, ความยั่งยืน

ข้อมูลการอ้างอิง: เนมิ อุณากรสวัสดิ์ และ สุพรรณิ เรืองสงค์. (2568). ทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว. *สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย*, 14(1), บทความที่ 29. <https://doi.org/10.14456/tisr.2025.29>

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

บทนำ

จังหวัดสระแก้ว ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย ประกอบด้วยหลายอำเภอ เช่น อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอวังน้ำเย็น อำเภออรัญประเทศ โดยเฉพาะอำเภออรัญประเทศซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ได้แก่ ชาวเขมร จีน เวียดนาม ลาว และไทย โดยกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเป็นกลุ่มแรกที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานที่บ้านดงอรัญ ซึ่งเป็นบรรพบุรุษดั้งเดิมของชาวอรัญประเทศ (ฉัตรเกษม ดาศรี และคณะ, 2564)

ชาวไทยในจังหวัดสระแก้วอพยพจากเวียงจันทน์และท่าอุเทนมาอาศัยที่บ้านดงอรัญในศรีโสภณ ราชอาณาจักรกัมพูชา ก่อนจะย้ายเข้ามาในอำเภออรัญประเทศ ปัจจุบันตั้งถิ่นฐานหลักในตำบลคลองน้ำใส ตำบลเมืองไผ่ ตำบลท่าข้าม ตำบลผ่านศึก และเทศบาลตำบลดอรัญประเทศ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว, ม.ป.ป.) ชุมชนไทยยังคงรักษาภาษา ความเชื่อ และประเพณีดั้งเดิมผ่านการสืบทอดทางวัฒนธรรม แต่วิถีชีวิตบางส่วน เช่น การแต่งกายและการละเล่นพื้นบ้านได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอีสานท้องถิ่น (ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน), 2566)

แม้ว่าชาวไทยยังคงใช้ภาษาของตนเอง โดยเฉพาะในพิธีกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับผีบรรพบุรุษ แต่การศึกษาของศิริกมล สายสร้อย (2541) แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาไทยในกลุ่มคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากอิทธิพลของภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

ภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น สมทรง บุรุษพัฒน์ และคณะ (2554) ระบุว่า การสูญเสียภาษาไม่เพียงส่งผลกระทบต่อบุคคลและชุมชน แต่ยังทำให้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสูญหายไปด้วย ดังนั้น ทักษะการใช้ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการคงอยู่หรือสูญหายของภาษา

การศึกษาทัศนคติของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีต่อภาษาของตนเองช่วยให้เข้าใจแนวโน้มการคงอยู่ของภาษา และสามารถนำไปใช้ในการวางแผนอนุรักษ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแรงจูงใจเชิงบวกและส่งเสริมความภาคภูมิใจในภาษาและอัตลักษณ์ชาติพันธุ์เป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาและสืบทอดภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยในอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาโดยใช้ตัวแปรช่วงอายุและถิ่นที่อยู่ตามแนวคิดภาษาศาสตร์สังคม และทำความเข้าใจพลวัตทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเพื่อใช้เป็นแนวทางการธำรงภาษาให้คงอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยในอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

งานวิจัยเกี่ยวกับชาวไทยในอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว มุ่งศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต เช่น ศิริกมล สายสร้อย (2541) ศึกษาประวัติความเป็นมา ขนบธรรมเนียม ความเชื่อ และศิลปวัฒนธรรมของชาวไทย พบว่าการประกอบอาชีพนอกชุมชนเพิ่มขึ้น ในขณะที่ระบบอาวุโสลดความสำคัญลง และครอบครัวขยายและการใช้ภาษาของคนรุ่นใหม่ลดลง ส่วน วชิรวิทย์ ก้านจักร (2558) พบว่าเศรษฐกิจและสังคมที่พัฒนาไปสู่ภาคอุตสาหกรรมส่งผลให้ชาวไทยในตำบลคลองน้ำใสเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านที่อยู่อาศัย การแต่งกาย การเกษตร และพิธีกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อภาษา

งานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษาในกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการใช้ภาษาและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้ภาษาในแต่ละช่วงวัย อาทิ ยุทธาทะ โทมิโอกะ (2552) พบว่า คนไทยอีสานวัยหนุ่มสาวมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาไทยมาตรฐานมากกว่าภาษาไทยถิ่น ขณะที่กลุ่มอายุมากให้ความสำคัญกับภาษาถิ่นมากกว่า ส่วน สมทรง บุรุษพัฒน์ และคณะ (2554) ศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ในภาคตะวันตก พบว่าภาษาถิ่นยังใช้ในแวดวงครอบครัวมากที่สุด แต่วัยหนุ่มสาวมีแนวโน้มใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่า

การทบทวนวรรณกรรมข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึง การเปลี่ยนแปลงของชาวไทย ทั้งด้านโครงสร้างครอบครัว อาชีพ ระบบสังคม และการใช้ภาษา ตลอดจนผลกระทบจากเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรม นอกจากนี้

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ทัศนคติต่อภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ยังแตกต่างกันตามปัจจัยทางสังคม ทำให้ทัศนคติของชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตามปัจจัยเหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยปรับใช้กรอบแนวคิดตามแนวภาษาศาสตร์สังคมของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556) และ จรัสวิไล จรูญโรจน์ (2559) ในการวิเคราะห์ทัศนคติต่อภาษา โดยใช้ปัจจัยอายุและที่อยู่อาศัยเป็นตัวแปรทางสังคมในการศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยเริ่มจากศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง กับแนวคิดเชิงทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมและกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษา จากนั้นยื่นขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ก่อนลงพื้นที่เก็บข้อมูล และสำรวจและเก็บข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับชุมชนชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ ศึกษาเรียนรู้ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเบื้องต้น และกำหนดช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล ที่พัก ผู้ให้ข้อมูลหลัก รวมถึงเครื่องมือวิจัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานภาคสนาม

การคัดเลือกพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจังหวัดสระแก้ว เนื่องจากมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ และอำเภอรัฐประเทศ ซึ่งเป็นพื้นที่เดียวในจังหวัดที่มีการใช้ภาษาไทย (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ, 2547) ในระดับตำบล คัดเลือก 4 ตำบล ได้แก่ คลองน้ำใส เมืองไผ่ ท่าข้าม และผ่านศึก ตามแนวทางการศึกษาของ ศิริกมล สายสร้อย (2541)

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยให้ผู้นำชุมชนเป็นผู้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ วัยสูงอายุ (55 ปีขึ้นไป), วัยกลางคน (35-45 ปี), และวัยหนุ่มสาว (15-25 ปี) โดยผู้ให้ข้อมูลหลักต้องเป็นชาวไทยที่อาศัยอยู่ใน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลคลองน้ำใส ตำบลท่าข้าม ตำบลเมืองไผ่ และตำบลผ่านศึก โดยกำหนดให้แต่ละช่วงอายุมี 1 คนต่อ 1 ตำบล รวมทั้งสิ้น 12 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือก ผู้ให้ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ความพอเพียงของข้อมูลตามแนวทางระเบียบวิธีวิจัยของ Nastasi & Schensul (2005)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ประวัติพื้นที่และข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ไทย อุปกรณ์บันทึกข้อมูล ได้แก่ iPad 2018 และโทรศัพท์มือถือ และ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ซึ่งปรับจากแนวคำถามของ สมทรง บุรุษพัฒน์ และคณะ (2554) และผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ขั้นที่ 2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวมและเรียบเรียงเพื่อนำไปวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิจัย

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ทัศนคติต่อภาษาตามปัจจัยอายุและที่อยู่อาศัยโดยใช้ แบบสัมภาษณ์และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ (ดัดแปลงจาก นันทนา วงษ์ไทย, 2563) ได้แก่ 4.50-5.00 (เห็นด้วยมากที่สุด), 3.50-4.49 (เห็นด้วยมาก), 2.50-3.49 (เห็นด้วยปานกลาง), 1.50-2.49 (เห็นด้วยน้อย), และ 1.00-1.49 (เห็นด้วยน้อยที่สุด)

ขั้นที่ 4 การนำเสนอผลที่ได้จากการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปทัศนคติต่อภาษาไทยของชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ ตามช่วงอายุและตำบล นำเสนอผลเชิงพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมตารางสรุปเพื่อแสดงแนวโน้มของทัศนคติในแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ผลการวิจัย

ทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยผู้อภิปรายจากตัวแปรช่วงอายุ

ทัศนคติต่อภาษาพิจารณาจากตัวแปรช่วงอายุ หมายถึง ความรู้สึกต่อภาษาของผู้ใช้ภาษา ซึ่งเป็นได้ทั้งความรู้สึกเชิงบวกและเชิงลบ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับอายุ ได้แก่ วัยสูงอายุ วัยกลางคน และวัยหนุ่มสาว ซึ่งจากการวิจัยสรุปเป็นตารางทัศนคติต่อภาษาชาวไทยของแต่ละช่วงอายุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยที่จำแนกตามอายุโดยใช้คำถามเชิงบวก

ข้อคิดเห็น	ทัศนคติต่อภาษาไทย					
	ช่วงอายุ		วัยสูงอายุ		วัยหนุ่มสาว	
	ค่าเฉลี่ย/ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย
คำถาม						
คำถามเชิงบวก						
1) คุณอยากให้ลูกพูดภาษาไทยได้	5	มากที่สุด	4	มาก	5	มากที่สุด
2) คุณรู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดภาษาไทยได้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
3) คนกลุ่มชาติพันธุ์ควรพูดภาษาไทยให้ได้ดี	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	3.5	มาก
4) คุณคิดว่าภาษาไทยยังมีประโยชน์และจำเป็นในชีวิตประจำวัน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	4	มาก
5) คุณคิดว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารได้ตรงประเด็นและแสดงความเห็นกันเอง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
6) คุณอยากเผยแพร่ภาษาไทยให้ทุกคนทั่วไป	4.5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
7) คุณคิดว่าควรใช้ภาษาไทยในงานประเพณีหรือพิธีกรรมทางศาสนา	4	มาก	3.5	มาก	3.5	มาก
8) คุณอยากให้คนอื่นรู้ว่าคุณพูดภาษาไทยได้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
9) คุณคิดว่าภาษาไทยควรค่าแก่การรักษาหรืออนุรักษ์ไว้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
10) หากคนยังพูดภาษาไทยอยู่จะทำให้สังคมชาวไทยยังคงอยู่ไม่สูญหายไป	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
11) คุณคิดว่าพ่อแม่ควรพูดภาษาไทยกับลูกหลาน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

คำถาม	ข้อคิดเห็น		ทัศนคติต่อภาษาไทย			
	ช่วงอายุ		วัยสูงอายุ		วัยหนุ่มสาว	
	ค่าเฉลี่ย/ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย
คำถามเชิงบวก						
12) คุณคิดว่าลูกหลานควรพูดภาษาไทยอยู่กับพ่อแม่	5		มากที่สุด	5	มากที่สุด	3.5
13) คุณคิดว่าคนที่พูดภาษาไทยได้ดีเป็นคนที่น่าเคารพและเป็นตัวอย่างที่ดี	5		มากที่สุด	4.5	มากที่สุด	3
14) คุณคิดว่าการรู้ภาษาไทย ทำให้คุณได้รับความช่วยเหลือจากชาวไทยด้วยกัน	5		มากที่สุด	5	มากที่สุด	4
15) คุณคิดว่าควรมีการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียน	5		มากที่สุด	4	มาก	5
รวม	4.90		มากที่สุด	4.73	มากที่สุด	4.43

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยสูงอายุมีค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติเชิงบวกสูงที่สุด ดังจะเห็นได้จากระดับทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยรวม 4.90 ซึ่งอยู่ในระดับทัศนคติมากที่สุด ทั้งนี้ มีเพียงการตอบคำถามข้อที่ 7 ที่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก ส่วนคำถามข้ออื่นๆ มีทัศนคติมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มวัยกลางคนมีระดับทัศนคติมากที่สุดเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.73 มีเพียงคำถามข้อที่ 1 7 และ 15 ที่มีระดับทัศนคติเป็นมาก ส่วนคำถามข้ออื่นๆ มีทัศนคติมากที่สุด และสุดท้ายเป็นวัยหนุ่มสาวมีระดับทัศนคติเป็นมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.43 โดยส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อภาษาในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตามพบว่ามีทัศนคติต่อภาษาระดับมากดังปรากฏในคำถามข้อ 3 4 7 12 และ 14 รวมทั้งทัศนคติต่อภาษาระดับปานกลางดังปรากฏในคำถามข้อ 13 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของทัศนคติต่อภาษาของกลุ่มวัยหนุ่มสาวว่ามีทัศนคติเชิงบวกน้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุอื่นๆ

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยที่จำแนกตามอายุโดยใช้คำถามเชิงลบ

คำถาม	ข้อคิดเห็น		ทัศนคติต่อภาษาไทย			
	ช่วงอายุ		วัยสูงอายุ		วัยหนุ่มสาว	
	ค่าเฉลี่ย/ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย
คำถามเชิงลบ						
16) คุณรู้สึกอับอายเมื่อพูดภาษาไทยต่อหน้าคนอื่น เพราะคนอื่นจะมองว่าคุณด้อยมากกว่า	2		น้อย	1	น้อยที่สุด	2
17) อีก 20-30 ปีข้างหน้า คงไม่มีใครพูดภาษาไทย คนจะหันไปพูดภาษาไทยแทน	3		ปานกลาง	3	ปานกลาง	2

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

คำถาม	ข้อคิดเห็น		ทัศนคติต่อภาษาไทย			
	ช่วงอายุ		วัยสูงอายุ		วัยกลางคน	
	ค่าเฉลี่ย/ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย
คำถามเชิงลบ						
18) คุณคิดว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่เรียนรู้ได้ยาก	3		ปานกลาง	1	น้อยที่สุด	1
19) คุณคิดว่าการเรียนภาษาไทยเป็นการเสียเวลา	1		น้อยที่สุด	1	น้อยที่สุด	1
20) คุณคิดว่าคนที่ยังพูดภาษาไทยเป็นคนหัวเก่าหรือหัวโบราณ	3		ปานกลาง	2.5	ปานกลาง	1
รวม	2.40		น้อย	1.70	น้อย	1.40

นอกจากนี้ในตารางที่ 2 จะเห็นว่าคำถามเชิงลบตั้งแต่ข้อที่ 16-20 ทั้งสามกลุ่มอายุเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือกลุ่มวัยหนุ่มสาวมีระดับทัศนคติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.40 รองลงมาเป็นวัยกลางคน มีค่าเฉลี่ย 1.70 และสุดท้ายวัยสูงอายุ มีค่าเฉลี่ย 2.40 ซึ่งทั้งกลุ่มวัยกลางคนและวัยสูงอายุมีระดับทัศนคติเท่ากันคือน้อย

ผลการศึกษาทัศนคติต่อภาษาไทยของชาวไทยในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยใช้ตัวแปรช่วงอายุ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยสูงอายุมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาไทยสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มวัยกลางคน และวัยหนุ่มสาวมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาน้อยที่สุด แม้ว่ากลุ่มวัยหนุ่มสาวจะยังมีทัศนคติเชิงบวกในบางแง่มุม แต่ก็มีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับกลุ่มวัยอื่น นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาคำถามเชิงลบ พบว่าทุกช่วงวัยมีระดับทัศนคติในเชิงลบน้อย โดยกลุ่มวัยหนุ่มสาวมีระดับทัศนคติด้านลบน้อยที่สุด

ทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยพิจารณาจากตัวแปรถิ่นที่อยู่

ทัศนคติต่อภาษาพิจารณาจากตัวแปรถิ่นที่อยู่ หมายถึง ความรู้สึกต่อภาษาของผู้ใช้ภาษา ซึ่งเป็นได้ทั้งความรู้สึกเชิงบวกและเชิงลบ โดยพิจารณาจากถิ่นที่อยู่จำนวน 4 พื้นที่ ได้แก่ ตำบลคลองน้ำใส ตำบลท่าข้าม ตำบลเมืองไผ่ และตำบลผ่านศึก ซึ่งจากการวิจัยสรุปเป็นตารางทัศนคติต่อภาษาไทยของแต่ละถิ่นที่อยู่ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยที่จำแนกตามถิ่นที่อยู่โดยใช้คำถามเชิงบวก

คำถาม	ทัศนคติต่อภาษาไทย							
	ตำบล		ตำบลคลองน้ำใส		ตำบลท่าข้าม		ตำบลเมืองไผ่	
	ค่าเฉลี่ย/ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย
คำถามเชิงบวก								
1) คุณอยากให้ลูกพูดภาษาไทยได้	3.67		มาก	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5
2) คุณรู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดภาษาไทยได้	5		มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ข้อคิดเห็น		ทัศนคติต่อภาษาไทย						
ตำบล	ตำบลคลองน้ำใส	ตำบลท่าข้าม	ตำบลเมืองไผ่	ตำบลผ่านศึก				
ค่าเฉลี่ย/ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ระดับ ทัศนคติ
คำถาม								
คำถามเชิงบวก								
3) คนกลุ่มชาติพันธุ์ ควรจะพูดภาษา ไทยให้ได้ดี	5	มากที่สุด	4.33	มาก	5	มากที่สุด	3.67	มาก
4) คุณคิดว่าภาษา ไทยยังมีประโยชน์ และจำเป็นใน ชีวิตประจำวัน	3.67	มาก	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
5) คุณคิดว่าภาษา ไทยเป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารได้ตรง ประเด็นและแสดง ความเป็นกันเอง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
6) คุณอยากจะ เผยแพร่ภาษาไทย ให้แก่คนทั่วไป	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	4.33	มาก	5	มากที่สุด
7) คุณคิดว่าควรใช้ ภาษาไทยในงาน ประเพณีหรือ พิธีกรรมทางศาสนา	4.33	มาก	4.33	มาก	2.33	น้อย	3.67	มาก
8) คุณอยากให้คน อื่นรู้ว่าคุณพูดภาษา ไทยได้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
9) คุณคิดว่าภาษา ไทยควรค่าแก่การ รักษาหรืออนุรักษ์ไว้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
10) หากคนยังพูด ภาษา ไทยอยู่ จะ ทำให้สังคมชาว ไทยยังคงอยู่ ไม่ สูญหายไป	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
11) คุณคิดว่าพ่อแม่ ควรพูดภาษาไทย กับลูกหลาน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ข้อคิดเห็น			ทัศนคติต่อภาษาไทย					
ตำบล		ตำบลคลองน้ำใส		ตำบลท่าข้าม		ตำบลเมืองไผ่		ตำบลผ่านศึก
ค่าเฉลี่ย/ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ทัศนคติ
คำถาม								
คำถามเชิงบวก								
12) คุณคิดว่า ลูกหลานควรพูด ภาษาไทยกับพ่อ แม่	5	มากที่สุด	4.33	มาก	5	มากที่สุด	3.67	มาก
13) คุณคิดว่าคนที่ พูดภาษาไทยได้ดี เป็นคนที่น่าเคารพ และเป็นตัวอย่างที่ดี	4.33	มาก	4.33	มาก	4.33	มาก	3.67	มาก
14) คุณคิดว่าการรู้ ภาษาไทยทำให้ คุณได้รับความ ช่วยเหลือจากชาว ไทยด้วยกัน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	3.67	มาก
15) คุณคิดว่าควรมี การเรียนการสอน ภาษาไทยใน โรงเรียน	5	มากที่สุด	4.33	มาก	4.33	มาก	5	มากที่สุด
รวม	4.73	มากที่สุด	4.78	มากที่สุด	4.69	มากที่สุด	4.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของทั้งสี่ตำบลอยู่ในระดับทัศนคติในระดับมากที่สุด แต่แตกต่างกันที่ค่าเฉลี่ยของทัศนคติ โดยตำบลท่าข้ามมีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.78 รองลงมาเป็นตำบลคลองน้ำใสมีระดับค่าเฉลี่ย 4.73 ตำบลเมืองไผ่มีระดับค่าเฉลี่ย 4.69 และตำบลผ่านศึกมีระดับค่าเฉลี่ย 4.56 ตามลำดับ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยทุกตำบลมีระดับทัศนคติมากที่สุดและมาก

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อภาษาของชาวไทยที่จำแนกตามถิ่นที่อยู่โดยใช้คำถามเชิงลบ

ข้อคิดเห็น		ทัศนคติต่อภาษาไทย						
ตำบล	ตำบลคลองน้ำใส	ตำบลท่าข้าม	ตำบลเมืองไผ่	ตำบลผ่านศึก				
ค่าเฉลี่ย/ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ
คำถาม								
คำถามเชิงลบ								
16) คุณรู้สึกอับอายเมื่อพูดภาษาไทยต่อหน้าคนอื่น เพราะคนอื่นจะมองว่าคุณด้อยมากกว่า	2.33	น้อย	1	น้อยที่สุด	2.33	น้อย	1	น้อยที่สุด
17) อีก 20-30 ปีข้างหน้า คงไม่มีใครพูดภาษาไทย คนจะหันไปพูดภาษาไทยแทน	1.67	น้อย	2.33	น้อย	3	ปานกลาง	3.67	มาก
18) คุณคิดว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่เรียนรู้ได้ยาก	2.33	น้อย	1	น้อยที่สุด	1	น้อย	2.33	น้อย
19) คุณคิดว่าการเรียนภาษาไทยเป็นการเสียเวลา	1	น้อยที่สุด	1	น้อยที่สุด	1	น้อย	1	น้อยที่สุด
20) คุณคิดว่าคนที่ยังพูดภาษาไทยเป็นคนหัวเก่าหรือหัวโบราณ	1.67	น้อย	2.33	น้อย	2.33	น้อย	2.33	น้อย
รวม	1.80	น้อย	1.53	น้อย	1.93	น้อย	2.07	น้อย

ส่วนคำถามเชิงลบในตารางที่ 4 ตั้งแต่ข้อที่ 16-20 พบว่าทั้ง 4 ตำบลมีระดับทัศนคติเหมือนกัน คือ ระดับน้อย โดยตำบลท่าข้ามมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 1.53 รองลงมาเป็นตำบลคลองน้ำใสมีระดับค่าเฉลี่ย 1.80 ตำบลเมืองไผ่มีค่าเฉลี่ย 1.93 และตำบลผ่านศึกมีค่าเฉลี่ย 2.07 ทั้งนี้ การตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างทุกตำบลในแต่ละข้อมีระดับทัศนคติน้อย และน้อยที่สุดเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงคำถามข้อที่ 17 ที่ตำบลเมืองไผ่มีระดับทัศนคติปานกลาง และตำบลผ่านศึกมีระดับทัศนคติมาก

จากการตอบคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบจะเห็นว่าตำบลท่าข้ามมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาเป็นตำบลคลองน้ำใส ตำบลเมืองไผ่ และตำบลผ่านศึกตามลำดับ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาทัศนคติต่อภาษาไทยในอำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาของคนในชุมชนไทยที่มีต่อภาษาของตนเอง โดยใช้ตัวแปรช่วงอายุและถิ่นที่อยู่รวมถึงประเมินแนวโน้ม การใช้ภาษาในกลุ่มประชากรตามช่วงอายุและพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การอนุรักษ์และสืบทอดภาษาไทย โดยผลการวิจัยมีดังนี้

การศึกษาทัศนคติต่อภาษาไทยในอำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วที่พิจารณาจากตัวแปรช่วงอายุ ผลการศึกษาพบว่าอายุมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ภาษาไทย โดยพบความแตกต่างระหว่าง วัยสูงอายุ วัยกลางคน และวัยหนุ่มสาว โดยกลุ่มวัยสูงอายุทัศนคติเชิงบวกสูงที่สุด โดยเฉพาะในด้านความภาคภูมิใจ การเห็นคุณค่าของภาษา และการเชื่อมโยงภาษากับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวไทย กลุ่มวัยกลางคนมีทัศนคติเชิงบวกในระดับสูงเช่นกัน แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าวัยสูงอายุเล็กน้อย กลุ่มนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในพิธีกรรมและการอนุรักษ์ แต่เริ่มมีแนวโน้มลดลงในการใช้งานในชีวิตประจำวัน ส่วนกลุ่มวัยหนุ่มสาวแม้ยังมีทัศนคติเชิงบวกในระดับสูง แต่ต่ำกว่ากลุ่มอายุอื่น โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และมุมมองเกี่ยวกับความจำเป็นของภาษาไทยในปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการหลอมรวมกับวัฒนธรรมไทยมาตรฐาน

ผลการศึกษาด้านทัศนคติต่อภาษาโดยใช้ปัจจัยอายุสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง เช่น การศึกษาเรื่องการเลือกใช้ภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยถิ่นโคราชของประชากรชาวไทยโคราช ของ บุญบา ผ่องสาเคน (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้บอกภาษากลุ่มสูงอายุมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาถิ่นมากกว่าผู้บอกภาษากลุ่มวัยหนุ่มสาว

การศึกษาทัศนคติต่อภาษาไทยในอำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วที่พิจารณาจากตัวแปรถิ่นที่อยู่พบว่าตำบลท่าข้ามมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาไทยมากที่สุด โดยเฉพาะในด้านการอนุรักษ์ การมองว่าภาษามีคุณค่าต่อสังคม และการส่งต่อภาษาให้คนรุ่นใหม่ ส่วนตำบลคลองน้ำใสทัศนคติอยู่ในระดับสูงเช่นกัน แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยรองลงมาจากตำบลท่าข้าม โดยเฉพาะในประเด็นการใช้ภาษาในพิธีกรรมและชีวิตประจำวัน ด้านตำบลเมืองไผ่และตำบลผ่านศึก มีทัศนคติในระดับสูง แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าตำบลคลองน้ำใสและตำบลท่าข้ามเล็กน้อย สะท้อนถึงความแตกต่างในบริบทชุมชนและระดับการยึดมั่นในอัตลักษณ์ภาษาไทย

ส่วนผลการศึกษาด้านทัศนคติเชิงลบพบว่าทัศนคติเชิงลบต่อภาษาไทยมีน้อยมากในทุกกลุ่มอายุและพื้นที่ โดยเฉพาะในประเด็นเชิงลบ เช่น การมองว่าภาษาไทยเป็นภาษาล้าหลัง หรือการรู้สึกอับอายเมื่อใช้ภาษาไทย พบว่ากลุ่มวัยหนุ่มสาวมีทัศนคติเชิงลบในระดับต่ำที่สุด แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการฟื้นฟูและสร้างแรงจูงใจเชิงบวกในกลุ่มคนรุ่นใหม่

แม้ว่าผลการศึกษาพบว่ากลุ่ม วัยหนุ่มสาว ในพื้นที่วิจัยจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาไทย และมีความเข้มแข็งของการใช้และการสืบทอดทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ แต่กลับไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ ทำได้เพียงฟังเข้าใจ เนื่องจากไม่ได้รับการถ่ายทอดจากผู้ปกครอง ประกอบกับโรงเรียนในพื้นที่ปิดตัวลง ทำให้ต้องเข้าไปเรียนในเขตอำเภอและใช้ภาษาไทยมาตรฐานเป็นหลักในการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาไทยอาจเผชิญภาวะการถดถอยทางภาษา ดังที่ จรัล ใจจรูญโรจน์ (2559) อธิบายว่า การตายของภาษา เกิดจากการเปลี่ยนภาษา (Language shift) อย่างค่อยเป็นค่อยไป เมื่อชุมชนเลิกใช้ภาษาดั้งเดิมและเปลี่ยนมาใช้ภาษาใหม่แทน หากไม่มีผู้พูดรุ่นใหม่ที่ใช้เป็นภาษาแม่ เมื่อคนรุ่นเก่าสูญสิ้นภาษาเดิมก็จะกลายเป็นตาย ดังนั้น ภาษาไทยอาจเสี่ยงต่อการสูญหายในอนาคต หากไม่มีการวางแผนภาษาที่มีประสิทธิภาพ โดยควรส่งเสริมการเรียนรู้ในครอบครัวและสถานศึกษา พร้อมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ภาษาไทยคงอยู่ได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

ข้อค้นพบจากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการในการพัฒนากลยุทธ์การอนุรักษ์ภาษาไทยในบริบทของประเทศไทย โดยสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการส่งเสริมการใช้ภาษาในชุมชน การออกแบบหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมในสถานศึกษา ตลอดจนการพัฒนาแนวทางในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

คุณค่าของภาษาไทยในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ งานวิจัยยังช่วยเสริมสร้าง องค์ความรู้เกี่ยวกับพลวัตทางภาษาและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นกรณีศึกษาในการศึกษา ภาษาถิ่นอื่นๆ ในประเทศไทยและในระดับสากล

ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยนำตัวแปรทางสังคมอื่นๆ มาร่วมศึกษา
- 2) ควรศึกษาการใช้ศัพท์ของชาวไทยเชื้อในอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยใช้ตัวแปรทางสังคม เพื่อจะทำให้ทราบว่าชาวไทยเชื้อในพื้นที่ดังกล่าวมีแนวโน้มทางภาษาไทยเป็นอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- จรัลวิไล จรุงโรจน์. (2559). ภาษาในบริบทสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรเกษม ดาศรี, ชัยวุฒิ เทโพธิ์, วุฒิวัฒน์ อนันต์พุมิเมธ และ สุระชา เพชรชื่น. (2564). วิถีวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์
ญ้อ บ้านอรัญ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. *วารสารพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*, 6(5), 224-233.
- นันทนา วงษ์ไทย. (2563). ทัศนคติทางอ้อมของกลุ่มชาติพันธุ์มลายูปาตานีต่อผู้พูดภาษามลายูปาตานีและผู้พูด
ภาษาไทยมาตรฐาน. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 12(2), 98-120.
- บุษบา แฝงสาเคน. (2557). การเลือกใช้ภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยถิ่นโคราชของประชากรชาวไทยโคราช.
วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยูทากะ โทมิโอกะ. (2552). ทัศนคติต่อภาษาและการเลือกภาษาของคนไทยอีสานที่มีอายุต่างกัน. วิทยานิพนธ์
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิรวิทย์ กำนจกร. (2558). วิถีชีวิตของชาวไทยเชื้อในเขตตำบลคลองน้ำใส อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. *วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 1(2), 70-80.
- ศิริกมล สายสร้อย. (2541). วิถีชีวิตของชาวไทยเชื้อในอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. สระแก้ว: ศูนย์วัฒนธรรม
อำเภออรัญประเทศ.
- ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน). (2566). ญ้อ. สืบค้นจาก <https://ethnicity.sac.or.th/database-ethnic/170/>.
- สมทรง บุรุษพัฒน์, สุจิตต์ลักษณ์ ดีผดุง, สมิตรา สุรัตน์เดชา, ปัทมา พัฒน์พงษ์, ณรงค์ อาจสมิต และ พิเชฐ สีตะพงศ์.
(2554). การใช้ภาษาและทัศนคติต่อภาษาและการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในภูมิภาค
ตะวันตกของประเทศไทย. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว. (ม.ป.ป.). วิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ 5 ชาติพันธุ์จีน เวียดนาม ญ้อ ลาว เขมร
ในอรัญประเทศ. สระแก้ว: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์, สุจิตต์ลักษณ์ ดีผดุง, เอกพงศ์ สุวรรณเกษร, อิสระ ชูศรี, โสภนา ศรีจำปา, อภิญา บัวสว่าง, มยุรี
ถาวรพัฒน์, อมร ทวีศักดิ์ และ ประภาศรี คำสอาด. (2547). แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในประเทศ
ไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Nastasi, B., & Schensul, S. (2005). Contributions of qualitative research to the validity of intervention research.
Journal of School Psychology, 43(3), 177-195.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).